

Βιβλιογραφία

- 1) Walters : Introduction to Ergodic Theory
- 2) Einsiedler, Ward : Ergodic Theory with a view towards number Theory
- 3) Petersen : Ergodic Theory
- 4) Misiurewicz, Smirnova : Fundamentals of Ergodic Theory

+ συμπέρας στην eclass

Σύνοδο X

$$T: X \rightarrow X$$

$$T^n = \underbrace{T \circ T \circ \dots \circ T}_n$$

n φορές

μαθημα 1^ο
1/10/18

Μας ενδιαφέρει η συμπεριφορά του $T^n(x)$, $n \in \mathbb{N}$, $x \in X$
(τροχιά του σημείου x)

Χρειαζόμαστε επιπλέον δομή

- 1) X χώρος πιθανότητας, $T: X \rightarrow X$ μετρήσιμη απεικόνιση.
μετρήσιμο δυναμικό σύστημα ή σύστημα που διατηρεί το μέτρο
- 2) X τοπολογικός χώρος (συμπίθω συμπαγής μετρικός χώρος)
 $T: X \rightarrow X$ συνεπής. Τοπολογικά δυναμικά συστήματα.
- 3) X λεία πολλαπλότητα. $T: X \rightarrow X$ λεία απεικόνιση. λεία δυναμικά συστήματα

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1^ο

ΜΕΤΡΗΣΙΜΑ ΔΥΝΑΜΙΚΑ ΣΥΣΤΗΜΑΤΑ

Ορισμός Ένα μετρήσιμο δυναμικό σύστημα ή σύστημα που διατηρεί το μέτρο είναι (X, \mathcal{B}, μ, T) όπου (X, \mathcal{B}, μ) χώρος πιθανότητας και $T: X \rightarrow X$ μετρήσιμη, δηλαδή $T^{-1}\mathcal{B} \subseteq \mathcal{B}$ (T μετρήσιμη) και επίσης η T διατηρεί το μέτρο: $\mu(T^{-1}(B)) = \mu(B) \forall B \in \mathcal{B}$

Συμβολισμοί

$$T^{-1}\mathcal{B} = \{ T^{-1}(B) \mid B \in \mathcal{B} \}$$

$$T_*\mu(B) = \mu(T^{-1}(B))$$

Η T διατηρεί το μέτρο: $T_*\mu = \mu$

Ένα σύστημα που διατηρεί το μέτρο (σ.δ.μ.) (X, \mathcal{B}, μ, T)

λέγεται αντιστρέψιμο αν T είναι αντιστρέψιμη και η T^{-1} είναι επίσης μετρήσιμη, δηλ. $T\mathcal{B} \subseteq \mathcal{B}$.

Λήμμα Αν (X, \mathcal{B}, μ) είναι χώρος πιθανότητας και $T: X \rightarrow X$ μετρήσιμη τότε $T_*\mu(B) = \mu(T^{-1}(B))$ $B \in \mathcal{B}$ είναι μέτρο πιθανότητας.

Ορισμός Έστω X σύνολο και $A \subseteq P(X)$ ($P(X)$: δυναμοσύνολο του X)

Η σ -άλγεβρα που παράγεται από την A είναι η μικρότερη σ -άλγεβρα που περιέχει την A , δηλ. η τομή όλων των σ -αλγεβρών που περιέχουν την A . Συμβολίζεται με $\sigma(A)$

Αν \mathcal{F} είναι μια οικογένεια συναρτήσεων $f: X \rightarrow \mathbb{R}$ (ή $f: X \rightarrow \mathbb{C}$) τότε $\sigma(\mathcal{F})$ η σ -άλγεβρα που παράγεται από την \mathcal{F} είναι η μικρότερη σ -άλγεβρα ως προς την οποία όλες οι συναρτήσεις στην \mathcal{F} είναι μετρήσιμες δηλ. $\sigma(\mathcal{F})$ περιέχει όλες $f^{-1}((-\infty, b])$, $b \in \mathbb{R}$, $f \in \mathcal{F}$

Μια οικογένεια $P \subseteq P(X)$ λέγεται π -σύστημα αν $A, B \in P \Rightarrow A \cap B \in P$

Λήμμα Έστω (X, \mathcal{B}, μ) χώρος πιθανότητας και $T: X \rightarrow X$ μετρήσιμη. Τότε η T διατηρεί το μέτρο αν $\mu(T^{-1}(A)) = \mu(A)$, $\forall A \in \mathcal{P}$ όπου \mathcal{P} ένα π -σύστημα που παράγει την σ -άλγεβρα \mathcal{B} , δηλαδή με $\sigma(\mathcal{P}) = \mathcal{B}$

απόδειξη Ορίζουμε το μέτρο $\nu = T_*\mu$. Θέλουμε να δείξουμε ότι $\nu = \mu$. Τα ν και μ είναι μέτρα πιθανότητας. Αν συμφωνούν σε ένα π -σύστημα που παράγει την \mathcal{B} τότε είναι ίσα*. Οπότε αν $\nu(A) = \mu(A)$ για κάποιο \mathcal{P} π -σύστημα με $\sigma(\mathcal{P}) = \mathcal{B}$ γίνεται ότι $\nu = \mu$ και η T διατηρεί το μέτρο.

* Πρόταση 2.8.15 - Θεωρία Μέτρου

Παράδειγμα Στον \mathbb{R} η $\mathcal{P} = \{(a, b) \mid a, b \in \mathbb{R}\}$ είναι π -σύστημα που παράγει την Borel σ -άλγεβρα του \mathbb{R} .

Έστω (X, \mathcal{B}, μ) χώρος μέτρου. Για $f: X \rightarrow \mathbb{R}$ (ή $f: X \rightarrow \mathbb{C}$) μετρήσιμη ορίζουμε $\|f\|_p = \left(\int |f|^p d\mu \right)^{1/p}$, $1 \leq p < +\infty$

Ο $L^p(X, \mathcal{B}, \mu) = \{f \mid \|f\|_p < \infty\}$
για $p = \infty$ ορίζουμε $\|f\|_\infty = \inf \{t > 0 \mid \mu\{x \in X \mid |f(x)| > t\} = 0\}$
 $L^\infty(X, \mathcal{B}, \mu) = \{f \mid \|f\|_\infty < \infty\}$

Λήμμα Έστω (X, \mathcal{B}, μ) χώρος πιθανότητας. $T: X \rightarrow X$ ^{μετρήσιμη} τότε:

(i) Αν $\int f d\mu = \int f \circ T d\mu \quad \forall f \in L^\infty(X, \mathcal{B}, \mu)$ τότε η T διατηρεί το μέτρο

(ii) Αν η T διατηρεί το μέτρο τότε $\int f \circ T d\mu = \int f d\mu$ ισχύει για κάθε $f \in L^1(X, \mathcal{B}, \mu)$ και κάθε $f \geq 0$ μετρήσιμη

Απόδειξη (i) Έστω $B \in \mathcal{B}$. Θέτουμε $f = \mathbb{1}_B \in L^\infty(X, \mathcal{B}, \mu)$ άρα

$$\begin{aligned} \int f d\mu &= \int f \circ T d\mu \quad \Rightarrow \\ \Rightarrow \int \mathbb{1}_B d\mu &= \int \mathbb{1}_B \circ T d\mu \Rightarrow (\text{έχω } \mathbb{1}_B \circ T = \mathbb{1}_{T^{-1}(B)}) \\ \Rightarrow \mu(B) &= \int \mathbb{1}_{T^{-1}(B)} d\mu \Rightarrow \\ \Rightarrow \mu(B) &= \mu(T^{-1}(B)) \end{aligned}$$

(ii) Από την $T_*\mu = \mu$ έπεται ότι $\int f d\mu = \int f \circ T d\mu$ (*)

ισχύει για $f = \mathbb{1}_B, B \in \mathcal{B}$. Από γραμμικότητα (*) ισχύει για γραμμικούς συνδυασμούς χαρακτηριστικών συναρτήσεων δηλ. αντί: κάθε $f \geq 0$ μετρήσιμη προσεγγίζεται από αυτές $0 \leq s_n \uparrow f$ τότε $0 \leq s_n \circ T \uparrow f \circ T$

$$\int f d\mu = \lim \int s_n d\mu = \lim \int s_n \circ T d\mu = \int f \circ T d\mu \text{ από θεώρημα μονότονου σύζυγσης}$$

Επειδή κάθε $f \in L^1$ πραγματικής γράφεται ως $f = f^+ - f^-$ και $(f \circ T)^+ = f^+ \circ T, (f \circ T)^- = f^- \circ T$ έπεται ότι (*) ισχύει για πραγματικές f στον L^1 και αν $f \in L^1, f: X \rightarrow \mathbb{C}$ γράφουμε την f στο πραγματικό και στο φανταστικό μέρος

Παρατήρηση Αν (X, \mathcal{B}, μ) χώρος πιθανότητας και $T: X \rightarrow X$ μετρήσιμη $\int f dT_*\mu = \int f \circ T d\mu$ για $f \in L^1(X, \mathcal{B}, \mu)$ και κάθε $f \geq 0$ μετρήσιμη.

Παράδειγμα

Τόπος $\mathbb{T} = [0, 1) \cong \mathbb{R} / \mathbb{Z} \cong S^1$

$S^1 = \{ z \in \mathbb{C} / |z| = 1 \}$

$\mathbb{R} / \mathbb{Z} = \{ x + \mathbb{Z} / x \in \mathbb{R} \}$

$x \pmod{1} = x - [x], [x] = \text{ακέραιο μέρος του } x$

\mathcal{B} η Borel σ -άλγεβρα του $[0, 1)$ ή του S^1 αντιστοιχεί

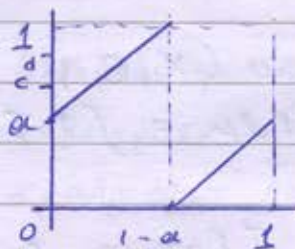
πρ το μέτρο Lebesgue στο $[0, 1) = \mathbb{T}$

Για $a \notin \mathbb{Z}$ ορίσω:

$$T_a(x) = (x + a) \pmod{1} = x + a - [x + a]$$

$$T_a(x + \mathbb{Z}) = x + a + \mathbb{Z}, \quad x + \mathbb{Z} \in \mathbb{R}/\mathbb{Z}$$

$$T_a(z) = e^{2\pi i a} \cdot z, \quad z \in S^1$$

Πρώτος τρόπος

Η T_a διατηρεί το μέτρο $\lambda_{\mathbb{T}}$. Αρκεί να ελέγξουμε την

$$\lambda(T^{-1}(a, b)) = \lambda(a, b) \text{ για διαστήματα } (a, b) \text{ (από πρόταση 2)}$$

$$T_a^{-1}((c, d)) = \begin{cases} (c-a, d-a), & a \leq c < d < 1 \\ (c-a+1, d-a+1), & 0 \leq c < d < a \\ (0, d-a) \cup (c-a+1, 1), & 0 \leq c < a \leq d < 1 \end{cases}$$

Δεύτερος τρόπος

Εστω $f \in L^{\infty}(\mathbb{T}, \mathcal{B}_{\mathbb{T}}, \lambda_{\mathbb{T}})$. Δείνω $\int f \circ T_a d\lambda = \int f d\lambda$

$$\int f d\lambda = \int_0^1 f(x) dx$$

Ερευνώ την f σε όλο το \mathbb{R} περιοδικά.

$$\int f \circ T_a d\lambda = \int_0^1 f(x+a) dx = \int_a^{1+a} f(x) dx = \int_a^1 f(x) dx + \int_1^{1+a} f(x) dx$$

$$\stackrel{\text{περιοδική}}{=} \int_a^1 f(x) dx + \int_1^{1+a} f(x-1) dx = \int_a^1 f(x) dx + \int_0^a f(x) dx = \int f d\lambda$$

Γενικό Παράδειγμα: Στραφείς σε ομάδες συμπαγείς.

Ορισμός Τοπολογική ομάδα είναι μια ομάδα G με μια τοπολογία ως προς την οποία η πράξη είναι συνεχής με την τοπολογία γινόμενο στην $G \times G$ και η $x \mapsto x^{-1}$ είναι επίσης συνεχής.

Ορισμός Αν G τοπολογική ομάδα η οποία είναι τοπικά συμπαγής και Hausdorff τότε υπάρχει κανονικό μέτρο Borel λ τ.ω

$\lambda(xE) = \lambda(E) \quad \forall E \in \mathcal{B}(G), \forall x \in G$ δηλαδή το λ είναι αναλλοίωτο ως προς "μεταφορές" (1) το λ είναι μοναδικό υπό την εγής έννοια: αν $\lambda_1 = \lambda_2$ δύο κανονικά μέτρα Borel που ικανοποιούν την \ast τότε $\lambda_1 = c \lambda_2$ για κάποιο $c > 0$

(2) Επίσης το λ είναι πεπερασμένο αν η G είναι συμπαγής.

Στην περίπτωση που G συμπαγής θεωρούμε το λ με $\lambda(G) = 1$
 (3) Επίσης $\lambda(U) > 0 \quad \forall U \subseteq G$ ανοικτό. Ένα τέτοιο μέτρο λέγεται ορισμένο μέτρο Haar για την G . Συμβολισμός: $X \in \mathbb{Z} \times \mathbb{Y} / \mathbb{Y} \in E$

Παραδείγματα Στον \mathbb{R}^n το μέτρο Haar είναι το μέτρο Lebesgue.
 Στον \mathbb{T} το μέτρο Haar είναι το μέτρο Lebesgue $\lambda_{\mathbb{T}}$.

Ο τοπος $\mathbb{T}^n := [0, 1)^n \cong \mathbb{R}^n / \mathbb{Z}^n \cong S \times S \times \dots \times S$

Μέτρο Haar του \mathbb{T}^n είναι το μέτρο Lebesgue στο $[0, 1)^n$

Αν $X = G$ συμπαγής ομάδα, $\mu = \lambda_G =$ μέτρο Haar της G εφόσον $\mu(X) = 1$ και $a \in G$ τότε η $T_a(x) = ax$ $\lambda(T_a^{-1}(B)) = \lambda(a^{-1}B) = \lambda(B), \forall B \subseteq G$
Εφόσον $a \in G$ και $a^{-1} \in G$

Το σύστημα $(X, \mathcal{B}(G), \mu, T_a)$ είναι σύστημα που διατηρεί το μέτρο
 Ειδικές περιπτώσεις: $G = \mathbb{T}, X = \mathbb{T}^n, \mathcal{B} = \mathcal{B}(\mathbb{T}^n), \mu = \lambda_{\mathbb{T}^n} =$ Lebesgue στον \mathbb{T}^n

Για $a = (a_1, a_2, \dots, a_n) \in \mathbb{T}^n$ ορίζουμε:

$$T_a(x) = (x_1 + a_1 \pmod{1}, x_2 + a_2 \pmod{1}, \dots, x_n + a_n \pmod{1})$$

(Σαν απεικόνιση $T_a: S \times \dots \times S \rightarrow S \times \dots \times S$)

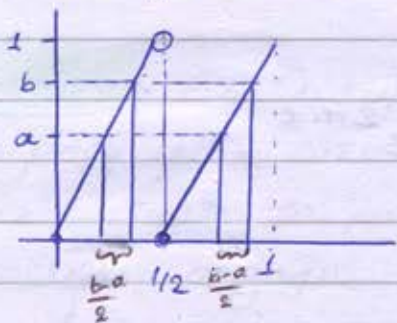
$$T_a(z_1, z_2, \dots, z_n) = (e^{2\pi i a_1} z_1, \dots, e^{2\pi i a_n} z_n)$$

Παραδειγμα 2 $X = \mathbb{T}, \mathcal{B} = \mathcal{B}(\mathbb{T}), \mu = \lambda_{\mathbb{T}}$

$$T_2(x) = 2x \pmod{1} = 2x - \lfloor 2x \rfloor$$

$$(T_2: S \rightarrow S, T_2(z) = z^2)$$

Το σύστημα $(X, \mathcal{B}, \mu, T_2)$ είναι ένα σύστημα που διατηρεί το μέτρο

Η αντίστροφη εικόνα ενός διαστήματος (a, b) είναι δύο διαστήματα μήκους $\frac{b-a}{2}$ το καθένα.
 Γενικά για $k \in \mathbb{N}$ η $T_k(x) = kx \pmod{1}$
 ορίζει απεικόνιση που διατηρεί το μέτρο Lebesgue.

Furstenberg

Εκθεσίμα: Αν μ συνεχές μέτρο πιθανότητας στον ωκεό και $(T_2)_* \mu = \mu$ και $(T_3)_* \mu = \mu$ τότε $\mu =$ Lebesgue

(X, \mathcal{B}, μ, T) σύστημα που διατηρεί το μέτρο, δηλ.
 (X, \mathcal{B}, μ) χώρος πιθανότητας, $T: X \rightarrow X$ μετρήσιμη
 $T_*\mu = \mu \iff \mu(T^{-1}(B)) = \mu(B) \quad \forall B \in \mathcal{B}$

$$\mathbb{T} = [0, 1) \cong \mathbb{R}/\mathbb{Z} \cong S^1$$

$$x - [x] \leftrightarrow x + \mathbb{Z} \leftrightarrow e^{2\pi i x}$$

Οι συναρτήσεις στον τόρο είναι σε ένα προς ένα αντιστοιχία με
 περιδικές (ή περιδικές συναρτήσεις στο \mathbb{R})

f στον τόρο. $\tilde{f}(x) = f(x - [x]) = f(x + \mathbb{Z}) = f(e^{2\pi i x})$, $\forall x \in \mathbb{R}$

Μετρικές $ds(z, w) = 2 \arcsin \frac{|z - w|}{2}$

$$d_{\mathbb{T}}(t, s) = \min \{ |t - s|, 1 - |t - s| \}, \quad t, s \in \mathbb{T}$$

$$d_{\mathbb{R}/\mathbb{Z}}(x + \mathbb{Z}, y + \mathbb{Z}) = \min_{m \in \mathbb{Z}} |x - y + m|$$

Ανοικτές μπάδες

Στο \mathbb{R}/\mathbb{Z} : $(a, b) + \mathbb{Z}$, $a, b \in \mathbb{R}$

Στο \mathbb{T} : $(a, b) \subset [0, 1)$ και $[0, b) \cup (a, 1)$

Στο S^1 : $\{ e^{2\pi i x} \mid x \in (a, b) \}$

Ανοικτά σύνολα: Ένωση τέτοιων

Borel σ -άλγεβρα: η μικρότερη σ -άλγεβρα που περιέχει ανοικτό:
 ή σ -άλγεβρα που παράγεται από τις παραπάνω ανοικτές μπάδες

$\lambda_{\mathbb{T}}$ = μέτρο Lebesgue στο $[0, 1)$

$$\lambda_S = \frac{1}{2\pi} \text{ μήκος τόξου} = \frac{1}{2\pi} \int h \times \lambda_{\mathbb{T}} \text{ όπου } h(t) = e^{2\pi i t}$$

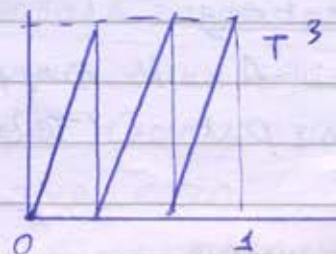
$$\lambda_{\mathbb{R}/\mathbb{Z}} = \mathcal{G} * \lambda_{\mathbb{T}} \quad g(t) = t + \mathbb{Z}$$

Παράδειγμα Για $k \in \mathbb{N}$, $T_k(x) = kx \pmod{1}$
 (στο S^1 : $T_k(z) = z^k$)

Διατηρεί το μέτρο $\lambda_{\mathbb{T}}$

2^η απόδειξη: Έστω $f \in L^\infty(\mathbb{T})$

Έστω $\tilde{f}(x) = f(x - [x])$

$$\int_{\mathbb{T}} f \circ T_k(t) d\lambda_{\mathbb{T}}(t) = \int_{[0,1]} f(kt - [kt]) d\lambda_{\mathbb{T}}(t) = \int_0^1 \tilde{f}(kt) dt =$$

$$= \frac{1}{k} \int_0^k \tilde{f}(x) dx = \frac{1}{k} \sum_{i=1}^k \int_{j-1}^j \tilde{f}(x) dx = \frac{1}{k} \int_0^1 \tilde{f}(x) dx = \int_{\mathbb{T}} f d\lambda_{\mathbb{T}}$$

Το ανάδοχο του T_k στις πολλαπλές διαστάσεις

Έστω A $n \times n$ πίνακας με στοιχεία στο \mathbb{Z} . Τότε:

$$T(x) = Ax \pmod{1} \quad x \in \mathbb{T}^n$$

$$\text{και } T(x + \mathbb{Z}^n) = Ax + \mathbb{Z}^n$$

Λήμμα Έστω G ομάδα, H κανονική υποομάδα, $\varphi: G \rightarrow G$ ομομορφισμός με $\varphi(H) \subseteq H$. Τότε η $\tilde{\varphi}: G/H \rightarrow G/H$ με $\tilde{\varphi}(xH) = \varphi(x)H$ είναι καλά ορισμένος ομομορφισμός. Αν φ επιμορφισμός τότε και $\tilde{\varphi}$ επιμορφισμός.

αποδείξη: καλά ορισμένο: Αν $xH = yH \Leftrightarrow y^{-1}x \in H$ τότε $\varphi(y^{-1}x) \in H \Leftrightarrow \varphi(y)^{-1}\varphi(x) \in H \Leftrightarrow \varphi(x)H = \varphi(y)H$

επιμορφισμός: άμεσο.

Αν $\det(A) \neq 0$ η $x \mapsto Ax$, $x \in \mathbb{R}^n$ είναι επιμορφισμός στον \mathbb{R}^n και άρα από το λήμμα η $T(x + \mathbb{Z}^n) = Ax + \mathbb{Z}^n$ είναι καλά ορισμένος επιμορφισμός.

Πρόταση Αν G συμπαγής ομάδα Hausdorff και $T: G \rightarrow G$ μετρήσιμος επιμορφισμός, τότε το σύστημα $(G, \mathcal{B}(G), \lambda_G, T)$ είναι σύστημα που παύει το μέτρο (λ_G μέτρο Haar της G)

αποδείξη ορίζουμε $\mu = T_* \lambda_G$. Θέλουμε να δείξουμε ότι $\mu = \lambda_G$.

Θα δείξουμε ότι το μ είναι ένα μέτρο Haar.

$$\text{Έστω } E \in \mathcal{B}(G), y \in G. \text{ Θέλω } \mu(yE) = \mu(E) \Leftrightarrow$$

$$\Leftrightarrow \lambda_G(T^{-1}(yE)) = \lambda_G(T^{-1}(E))$$

$$\text{Έστω } x \in T^{-1}(\{y\}) \neq \emptyset.$$

$$z \in T^{-1}(yE) \Leftrightarrow y^{-1}T(z) \in E \Leftrightarrow T(x^{-1}z) \in E \Leftrightarrow z \in xT^{-1}(E)$$

$$\text{Αν } \lambda T^{-1}(yE) = \lambda xT^{-1}(E).$$

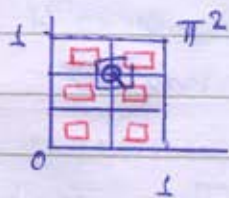
$$\text{Άρα } \mu(yE) = \lambda_G(T^{-1}(yE)) = \lambda_G(xT^{-1}(E)) = \lambda_G(T^{-1}(E)) = \mu(E)$$

Αρα μ είναι ένα μέτρο Haar. Αρα $\mu = c\lambda_a$ για κάποιο $c > 0$.
 $\mu(a) = \lambda_a(T^{-1}(a)) = \lambda_a(a) \Rightarrow c = 1$
 Επομένως $T^*\lambda_a = \mu = \lambda_a$.

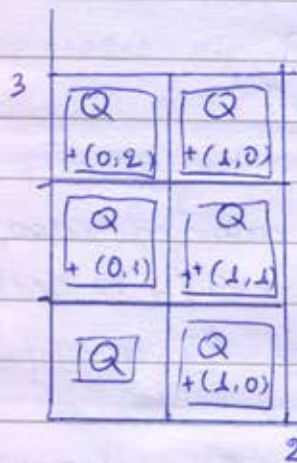
Εφαρμογή Ο επιμορφισμός $T(x) = Ax \pmod{1}$ του \mathbb{T}^n στον \mathbb{T}^n αντιστοιχίας με ακέραια στοιχεία και $\det(A) \neq 0$ διασπείρει το μέτρο Lebesgue (= μέτρο Haar του \mathbb{T}^n).

Συγκεκριμένο Παράδειγμα

$$A = \begin{bmatrix} 2 & 0 \\ 0 & 3 \end{bmatrix}$$

$$x \mapsto Ax$$

Q ορθογώνιο στο $[0,1]^2$

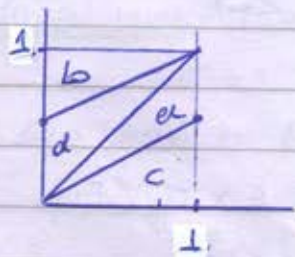
Τα 6 κοκκίνα ορθογώνια είναι $T^{-1}(Q)$. Κάθε κοκκίνο ορθογώνιο έχει εμβαδό $\frac{1}{6}$ εμβαδόν (Q) , είναι συνολικά 6 άρα διασπείρει το μέτρο.

Άσκηση Αποδείξτε ότι ένας τέτοιος T είναι $\det(A)$ -προς-1 δηλ κάθε $y \in \mathbb{T}^n$ έχει $\det(A)$ αντίστοιχες εικόνες.

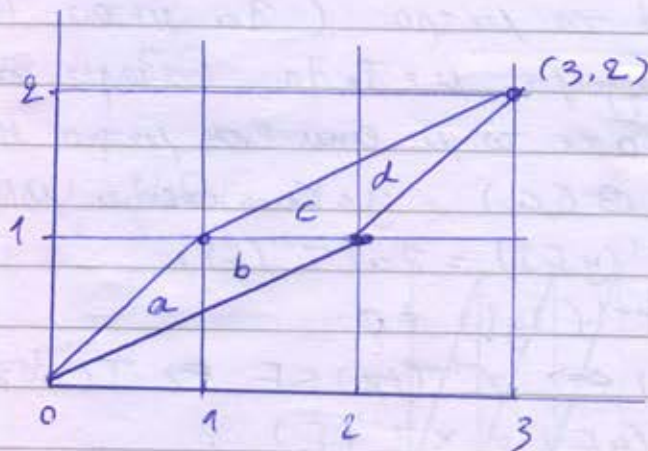
Ειδικότερα αν $\det(A) = 1$ ο T είναι αυτομορφισμός του \mathbb{T}^n .

Άλλο συγκεκριμένο παράδειγμα

$$A = \begin{bmatrix} 2 & 1 \\ 1 & 1 \end{bmatrix}$$

$$x \mapsto Ax$$

Παραδείγματα

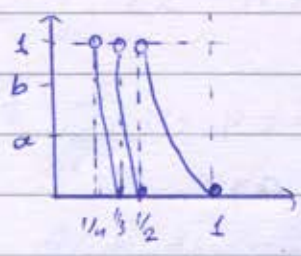
Απεικόνιση Cauchy

$$T: (0,1] \rightarrow [0,1]$$

$$T(x) = \frac{1}{x} - \left[\frac{1}{x} \right], \quad x \neq 0$$

Η T διατηρεί το μέτρο με: $\frac{d\mu(x)}{dx} = \frac{1}{\ln 2} \cdot \frac{1}{1+x}$

$$\left(\left[\frac{1}{x} \right] = n \Leftrightarrow n \leq \frac{1}{x} < n+1 \Leftrightarrow \frac{1}{n+1} < x \leq \frac{1}{n} \right)$$

Έστω $0 < a < b < 1$. $T(x) \in (a,b)$ και $\frac{1}{n+1} < x \leq \frac{1}{n}$

$$\frac{1}{x} - n \in (a,b) \text{ και } \frac{1}{n+1} < x \leq \frac{1}{n}$$

Γενικά για $0 < a < b < 1$

$$\frac{1}{n+b} < x < \frac{1}{n+a} \text{ άρα } T^{-1}((a,b)) = \bigcup_{n=1}^{\infty} \left(\frac{1}{n+b}, \frac{1}{n+a} \right)$$

$$\mu(T^{-1}(a,b)) = \sum_{n=1}^{\infty} \mu\left(\frac{1}{n+b}, \frac{1}{n+a}\right) = \sum_{n=1}^{\infty} \int_{\frac{1}{n+b}}^{\frac{1}{n+a}} \frac{dx}{x+1} \cdot \frac{1}{\ln 2} =$$

$$= \sum_{n=1}^{\infty} \left[\ln\left(\frac{1}{n+a} + 1\right) - \ln\left(\frac{1}{n+b} + 1\right) \right] \frac{1}{\ln 2} = \sum_{n=1}^{\infty} \left[\ln\left(\frac{n+a+1}{n+b+1}\right) - \ln\left(\frac{n+a}{n+b}\right) \right] \frac{1}{\ln 2}$$

$$= \frac{1}{\ln 2} \cdot \ln \frac{1+b}{1+a}$$

$$\mu(a,b) = \int_a^b \frac{dx}{1+x} \cdot \frac{1}{\ln 2} = \frac{1}{\ln 2} \ln \frac{1+b}{1+a}$$

Η $T(0,1] \not\subseteq [0,1]$

Έτσι θεωρώ $X = [0,1] \setminus \mathbb{Q}$ και τότε $T: X \rightarrow X$ είτε ορίσω την T στο $(0,1]$ ορίζοντας την αυθαίρετα στον ρητούς.

Η T σχετίζεται με συνεχή κλάσματα. Αν $x \in (0,1] \setminus \mathbb{Q}$ τότε ο x γράφεται κατά μοναδικό τρόπο ως:

$$x = \frac{1}{a_1 + \frac{1}{a_2 + \frac{1}{\dots}}} \text{ , όπου } a_i \in \mathbb{N} \quad \forall i \in \mathbb{N}$$

$$\frac{1}{x} - a_1 = \frac{1}{a_2 + \frac{1}{a_3 + \dots}} \in (0,1) \text{ άρα } a_1 = \left[\frac{1}{x} \right]$$

Επεται ότι $T(x) = \frac{1}{a_2 + \frac{1}{a_3 + \dots}} \Rightarrow \frac{1}{T(x)} - a_2 = \frac{1}{a_3 + \frac{1}{a_4 + \dots}}$

άρα $a_2 = \left[\frac{1}{T(x)} \right]$ $T^2(x) = T(T(x)) = \frac{1}{a_3 + \frac{1}{a_4 + \dots}}$

Επαγωγικά: $a_n = \left[\frac{1}{T^{n-1}(x)} \right]$

Ειδικότερα: $x = [a_1, a_2, \dots]$ τότε $T(x) = [a_2, a_3, \dots]$

Παράδειγμα - Χώροι ακολουθιών

(i) Bernoulli shifts, μονοπλευρά Έστω S πεπερασμένο σύνολο,
 $X = S^{\mathbb{N}} = \{ \underline{x} = (x_n)_{n \in \mathbb{N}} / x_n \in S \ \forall n \in \mathbb{N} \}$

$T: X \rightarrow X$ είναι το shift $T(x_1, x_2, \dots) = (x_2, x_3, \dots)$

$\mathcal{B} = \sigma \left(\{ \underline{x} \in X / x_1 = s_1, x_2 = s_2, \dots, x_n = s_n \} \mid n \in \mathbb{N}, s_1, \dots, s_n \in S \right)$

Αν $\pi_n: X \rightarrow S$ με $\pi_n(x_1, x_2, \dots) = x_n, n \in \mathbb{N}$ τότε $\mathcal{B} = \sigma(\pi_n \mid n \in \mathbb{N})$
 μετρήσιμος χώρος (X, \mathcal{B}) και $T: X \rightarrow X$. Η T είναι μετρήσιμη.

Πράγματι, $T^{-1}(\{ \underline{x} \in X / x_1 = s_1, \dots, x_n = s_n \}) =$
 $= \cup_{s \in S} \{ \underline{x} \in X / x_1 = s, x_2 = s_1, \dots, x_{n+1} = s_n \} \in \mathcal{B}$

Η $\{ \mathcal{B} \subseteq X / T^{-1}(\mathcal{B}) \in \mathcal{B} \}$ είναι σ -άλγεβρα και αφού περιέχει τα $\{ \underline{x} \in X / x_1 = s_1, \dots, x_n = s_n \}, s_1, \dots, s_n \in S, n \in \mathbb{N}$, περιέχει την προκύπτει σ -άλγεβρα δηλ. την \mathcal{B} .

Δοθέντος $(p_s)_{s \in S}, p_s \geq 0 \ \forall s \in S, \sum_{s \in S} p_s = 1$, ισχύει:

Θεώρημα Υπάρχει μοναδικό μέτρο πιθανότητας μ στον μετρήσιμο χώρο (X, \mathcal{B}) τ.ω. $\mu(\{ \underline{x} \in X / x_1 = s_1, \dots, x_n = s_n \}) = p_{s_1} p_{s_2} \dots p_{s_n}$.
απόδειξη Billingsley, Probability + Measure κεφάλαιο 4, παράγραφος 2.

$$\pi_X \quad X = \sum_{i=0}^{\infty} 0.1^i \quad , \quad \mu(\sum_{i=0}^{\infty} x_i \in X / x_1=0, x_2=0, x_3=1, x_4=0) =$$

$$= p_0 \cdot p_0 \cdot p_1 \cdot p_0 = p_0^3 \cdot p_1$$

Πρόταση Το (X, \mathcal{B}, μ, T) είναι σ.δ.μ

απόδειξη $\mathcal{P} = \{ \sum_{i=0}^{\infty} x_i \in X / x_1 = s_1, \dots, x_n = s_n \} / s_1, \dots, s_n \in S, n \in \mathbb{N} \} \cup \{ \emptyset \}$

είναι π -σύστημα και εξορισμού $\sigma(\mathcal{P}) = \mathcal{B}$

άρκει να το shift διασπεί τα μέτρα τέτοιων συνόλων.

$$\mu(T^{-1} \sum_{i=0}^{\infty} x_i \in X / x_1 = s_1, \dots, x_n = s_n) = \mu(\bigcup_{s \in S} \{ \sum_{i=0}^{\infty} x_i \in X / x_1 = s, x_2 = s_1, \dots, x_{n+1} = s_n \})$$

$$= \sum_{s \in S} p_s \cdot p_{s_1} \cdot p_{s_2} \dots p_{s_n} = p_{s_1} p_{s_2} \dots p_{s_n} = \mu(\sum_{i=0}^{\infty} x_i \in X / x_1 = s_1, \dots, x_n = s_n)$$

(ii) Αμφίδρομο Bernoulli shift, S πεπερασμένο σύνολο.

$$X = S^{\mathbb{Z}} = \sum_{n \in \mathbb{Z}} x_n = (x_n)_{n \in \mathbb{Z}} / x_n \in S \quad \forall n \in \mathbb{Z}$$

$$\mathcal{B} = \sigma \left(\sum_{i=0}^{\infty} x_i \in X / x_{m+1} = s_1, x_{m+2} = s_2, \dots, x_{m+n} = s_n \right), m \in \mathbb{Z}, n \in \mathbb{N} \left. \begin{matrix} s_1, \dots, s_n \in S \\ s_1, \dots, s_n \in S \end{matrix} \right\}$$

$$= \sigma(\pi_n / n \in \mathbb{Z})$$

Δοθέντος $(p_s)_{s \in S}$ με $p_s > 0 \quad \forall s \in S$, $\sum_{s \in S} p_s = 1 \Rightarrow$ υπάρχει μοναδικό

$$\text{μέτρο } \mu \text{ στο } (X, \mathcal{B}) \text{ τ.ω. } \mu(\sum_{i=0}^{\infty} x_i \in X / x_{m+1} = s_1, \dots, x_{m+n} = s_n) =$$

$$= p_{s_1} p_{s_2} \dots p_{s_n}$$

$$\text{Το shift } T(\dots, x_{-1}, x_0, x_1, x_2, \dots) = (\dots, x_{-1}, x_0, x_1, x_2, \dots)$$

$$(T x)_n = x_{n+1}$$

Η T διασπεί οποιοδήποτε τέτοιο μ . Αυτά τα συστήματα είναι αμικροίφια.

Παρένθεση X ίδιο, T ίδιο, $\mathcal{B} = \sigma(\sum_{i=0}^{\infty} x_i \in X / x_0 = s_0, x_1 = s_1, \dots, x_n = s_n) / s_0, s_1, \dots, s_n \in S, n \in \mathbb{N} \cup \{0\}$

Είναι ένα παράδειγμα με την ταυτοσφύριξη σαν απεικόνιση αθροιά T^{-1} όχι μετρήσιμη.

S πεπερασμένο σύνολο

μάθημα 3^ο
8/10/18

$$X = S^{\mathbb{N}} = \{ \underline{x} = (x_n)_{n \in \mathbb{N}} \mid x_n \in S \ \forall n \in \mathbb{N} \}$$

$$\mathcal{B} = \sigma(\{ \underline{x} \in X \mid x_1 = s_1, \dots, x_n = s_n \} \mid n \in \mathbb{N}, s_1, \dots, s_n \in S)$$

$$= \sigma(\pi_n \mid n \in \mathbb{N})$$

$$\pi_n(x_1, x_2, \dots) = x_n$$

$$T: X \rightarrow X \text{ shift}$$

$$(T(\underline{x}))_n = x_{n+1} \quad n \in \mathbb{N}$$

Θεωρούμε $P = (P_{ij})_{i,j \in S}$ στοχαστικός πίνακας, δηλ $P_{ij} \geq 0 \ \forall i,j \in S$

$$\sum_{j \in S} P_{ij} = 1 \quad \forall i \in S$$

Θεωρούμε ένα διάνυσμα πιθανότητας $p = (p_s)_{s \in S}$ το οποίο είναι αριστερό ιδιοδιάνυσμα για τον P για τον ίδιο λόγο δηλ

$$p_s \geq 0 \ \forall s \in S, \quad \sum_{s \in S} p_s = 1, \quad \sum_{i \in S} p_i P_{ij} = p_j \quad \forall j \in S \quad \left(\begin{array}{l} \text{σημείωση} \\ (p_1, \dots, p_n) P = (p_1, \dots, p_n) \end{array} \right)$$

Ένα τέτοιο διάνυσμα p για τον P πάντα υπάρχει από το θεώρημα Perov - Frobenius

Πρόταση Υπάρχει ένα μοναδικό μέτρο πιθανότητας στον μετρήσιμο χώρο (X, \mathcal{B}) τ.ω. $\mu(\{ \underline{x} \in X \mid x_1 = s_1, \dots, x_n = s_n \}) =$
 $= P_{s_1 s_1 s_2} P_{s_2 s_2 s_3} \dots P_{s_n s_n s_{n+1}} \quad \forall s_1, \dots, s_n \in S, \ \forall n \in \mathbb{N}$

απόδειξη ίδιο με αυτήν για Bernoulli shifts (Billingsley
ε 2 κεφ. Probability & Methods)

Πρόταση $\forall P, p$ όπως πιο πάνω, το (X, \mathcal{B}, μ, T) είναι σ.δ. μ

απόδειξη Για τυχόν $T, n \in \mathbb{N}, s_1, \dots, s_n \in S$ $\mu(T^{-1}(\{ \underline{x} \in X \mid x_1 = s_1, \dots, x_n = s_n \})) =$

$$= \mu(\{ \underline{x} \in X \mid x_2 = s_1, x_3 = s_2, \dots, x_{n+1} = s_n \}) =$$

$$= \sum_{s \in S} \mu(\{ \underline{x} \in X \mid x_1 = s, x_2 = s_1, \dots, x_{n+1} = s_n \}) =$$

$$= \sum_{s \in S} p_s P_{s s_1} P_{s_1 s_2} \dots P_{s_n s_{n+1}} \stackrel{*}{=} p_{s_1} P_{s_1 s_2} \dots P_{s_n s_{n+1}} =$$

$$= \mu(\{ \underline{x} \in X \mid x_1 = s_1, \dots, x_n = s_n \}) \text{ Άρα ο } T \text{ διατηρεί το } \mu.$$

Παρατηρήσεις

- 1) Ορίζεται ανάλογα το αμπίονδρο Markov shift.
- 2) Έδωκε περίπτωση όπου ο P έχει όλες τις γραμμές ίδιες, τότε παίρνουμε το Bernoulli shift πραγματικό, αν $P_{ij} := P_j \forall i, j \in S$ τότε το $P_j := P_j, j \in S$ είναι το μοναδικό ερμηνεύσιμο ιδιοδιάνομα που είναι διάνομα πιθανότητας και το μ είναι το Bernoulli shift που αντιστοιχεί σε αυτό το διάνομα.

Θεώρημα Επανάληψης Poincaré

Θεώρημα επανάληψης 1

Έστω (X, A, μ, T) ένα σ.δ.μ. και έστω $A \in A$ με $\mu(A) > 0$

Τότε $\exists n \in \mathbb{N}$ τ.ω. $\mu(A \cap T^{-n}(A)) > 0$ Μάλιστα μπορεί να διαλεχθεί κανείς n με $\mu(A \cap T^{-n}(A)) > 0$ και $n \leq \lceil \frac{1}{\mu(A)} \rceil$

απόδειξη Έστω ότι $A, T^{-1}(A), T^{-2}(A), \dots$ είναι όλα γενομεταξύ

ξω. Τότε $1 = \mu(X) = \mu\left(\bigcup_{n=0}^{\infty} T^{-n}(A)\right) = \sum_{n=0}^{\infty} \mu(T^{-n}(A)) = \sum_{n=0}^{\infty} \mu(A) = +\infty$

αυτό. Το ίδιο ισχύει και αν $\mu(T^{-n}(A) \cap T^{-m}(A)) = 0$ για όλα τα $n \neq m$. Επομένως πρέπει $\mu(T^{-n}(A) \cap T^{-m}(A)) > 0$ για κάποια $n, m \in \mathbb{N}$ και $n \neq m$

$$\mu(T^{-n}(A) \cap T^{-m}(A)) = \mu(T^{-\min\{n,m\}}(A \cap T^{-|n-m|}(A))) = \mu(A \cap T^{-|n-m|}(A))$$

Το ίδιο επιχείρημα δίνει ότι $1 = \mu(X) \geq \mu\left(\bigcup_{n=0}^{\lceil \frac{1}{\mu(A)} \rceil} T^{-n}(A)\right) = \sum_{n=0}^{\lceil \frac{1}{\mu(A)} \rceil} \mu(T^{-n}(A)) = \left(\lceil \frac{1}{\mu(A)} \rceil + 1\right) \mu(A) > 1$, αν υποθέσουμε ότι

ισχύει $\mu(T^{-n}(A) \cap T^{-m}(A)) = 0$ για όλα τα $n, m \in \{0, 1, \dots, \lceil \frac{1}{\mu(A)} \rceil\}$

με $n \neq m$. Άρα επαρκεί να $\exists n, m \in \{0, 1, \dots, \lceil \frac{1}{\mu(A)} \rceil\}$ με $n \neq m$

τ.ω. $\mu(T^{-n}(A) \cap T^{-m}(A)) > 0 \Leftrightarrow \mu(A \cap T^{-|n-m|}(A)) > 0$

$$\mu(A \cap T^{-|n-m|}(A)) > 0 \Leftrightarrow \mu(A \cap T^{-|n-m|}(A)) > 0$$

Θεώρημα επανάληψης Poincaré

Έστω (X, A, μ, T) ένα σ.δ.μ. και $A \in A$ με $\mu(A) > 0$. Τότε σχεδόν κάθε σημείο του A επανέρχεται στο A άπειρες φορές.

Αν για σχεδόν κάθε $x \in A$ $\exists n_1 < n_2 < \dots$ τ.ω. $T^{n_k}(x) \in A \forall k \in \mathbb{N}$

Παρατηρήσεις

1) Το αποτέλεσμα δεν ισχύει όταν $\mu(X) = +\infty$

αντιπαράδειγμα $X = \mathbb{Z}$, $A = P(\mathbb{Z})$, $\mu(\{x\}) = 1, \forall x \in \mathbb{Z}$. $T(x) = x+1, \forall x \in \mathbb{Z}$

Η T διατηρεί το μ . Για $A = \{0\}$, έχουμε $\mu(A) > 0$

$\bigcup_{n=1}^{\infty} T^{-n}A = \{-1, -2, \dots\}$ δηλ κανένα στοιχείο του A δεν επιστρέφει στο A .

2) Το αποτέλεσμα δεν ισχύει αν ο T δεν διατηρεί το μ .

αντιπαράδειγμα

$X = [0, 1]$, $T(x) = x^2$, $\mu = \text{Lebesgue}$, $A = B([0, 1])$

$T^n(x) = x^{2^n} \rightarrow 0 \forall x \in [0, 1]$. Άρα αυτά τα σημεία δεν

επανέρχονται, π.χ. $(a, b) \subset [0, 1]$ και $a < b < \sqrt{a}$ τότε

$T^{-n}(a, b) = (a^{2^{-n}}, b^{2^{-n}})$ είναι όλα γύρω μετρώ τους και

γύρω από το (a, b)

Απόδειξη Θεωρήματος Poincaré

Πρώτα θα δείξουμε ότι μ -σχεδόν κάθε $x \in A$ επιστρέφεται στο A τουλάχιστον

μία φορά. Δηλ $\mu(A \cap \bigcup_{n=1}^{\infty} T^{-n}(A)) = \mu(A)$

Έστω $B = A \cap \bigcap_{n=1}^{\infty} T^{-n}(A^c)$. Παρατηρούμε ότι τα $B, T^{-1}(B), T^{-2}(B), \dots$

είναι γύρω ανά δύο

αν $n \neq m$, $T^{-n}(B) \cap T^{-m}(B) = T^{-\min\{n,m\}}(B \cap T^{-|\max\{n,m\}|}(B))$ και

άρα αρκεί ν.δ.ο. όλα τα $B \cap T^{-k}(B)$ είναι κενά $k \in \mathbb{N}$.

$x \in T^{-k}(B) = T^{-k}(A) \cap T^{-(k+1)}(A^c) \cap T^{-(k+2)}(A^c) \cap \dots$

δηλ $x \in T^{-k}(B) \Rightarrow T^k(x) \in A$ με $k \geq 1$ και άρα $x \notin B$

Άρα $B, T^{-1}(B), T^{-2}(B), \dots$ είναι μ -συμπεριαιώμενα $\mu \perp = \mu(X) = \mu\left(\bigcup_{n=0}^{\infty} T^{-n}(B)\right) =$

$$= \sum_{n=0}^{\infty} \mu(T^{-n}(B)) = \sum_{n=0}^{\infty} \mu(B)$$

Άρα πρέπει $\mu(B) = 0$.

$$\text{άρα } \mu(A) = \mu\left(A \cap \bigcup_{n=1}^{\infty} T^{-n}(A)\right) + \underbrace{\mu\left(A \cap \bigcap_{n=1}^{\infty} T^{-n}(A^c)\right)}_B \text{ και } \mu(B) = 0$$

Για να πάρουμε απειρες επαναφορες εφαρμόζουμε το παραπάνω στο T^k , $k \in \mathbb{N}$. κάθε $(X, \mathcal{A}, \mu, T^k)$ είναι σ.δ.μ.

$\forall k \in \mathbb{N}$, το σύνολο $A_k = A \cap \bigcup_{n=1}^{\infty} T^{-kn}(A)$ έχει μέτρο $\mu(A_k) = \mu(A)$.
 Άρα και $\mu\left(\bigcap_{k=1}^{\infty} A_k\right) = \mu(A)$. Πράγματι, $\bigcap_{k=1}^{\infty} A_k \subseteq A$ και

$$\mu(A) \bigcap_{k=1}^{\infty} A_k = \mu\left(A \cap \bigcup_{k=1}^{\infty} A_k^c\right) \leq \sum_{k=1}^{\infty} \mu(A \cap A_k^c) = 0$$

$\forall x \in A_{\infty} := \bigcap_{k=1}^{\infty} A_k$ έχουμε το εξής: $\forall k \in \mathbb{N} \exists m_k \in \mathbb{N}$ τ.ω. $T^{k \cdot m_k}(x) \in A$.
 Για $k=1 \exists m_1$ τ.ω. $T^{m_1}(x) \in A$ θέτουμε $n_1 = m_1$. Για $k > n_1$
 υπάρχει m_k τ.ω. $T^{k \cdot m_k}(x) \in A$ και θέτουμε $n_2 = k \cdot m_k$.
 Τότε $T^{n_2}(x) \in A$ και $n_2 > k > n_1$. Επαγωγικά βρίσκουμε $n_1 < n_2 < \dots$.
 τ.ω. $T^{n_k}(x) \in A \quad \forall k \in \mathbb{N}$

Εφαρμογή 1 $\forall \alpha \in \mathbb{R}$ και $\forall \varepsilon > 0$ η ακολουθία $(n\alpha)_{n \in \mathbb{N}}$ βρίσκεται
 κοντά σε ακέραιο για πάντα n .

Απόδειξη Θεωρούμε το σύστημα $X = \mathbb{R}/\mathbb{Z}$, $A = \mathbb{B}(\mathbb{R}/\mathbb{Z})$,
 $\mu = \text{Lebesgue}$, $T_{\alpha}(x + \mathbb{Z}) = x + \alpha + \mathbb{Z}$
 $T_{\alpha}^n(x + \mathbb{Z}) = x + n\alpha + \mathbb{Z}$

Εστω $A = \{x + \mathbb{Z} \in \mathbb{R}/\mathbb{Z} \mid d_{\mathbb{R}/\mathbb{Z}}(x + \mathbb{Z}, \mathbb{Z}) < \varepsilon/2\}$ τότε:

$\mu(A) = \varepsilon > 0$ Από θεώρημα Poincaré για σχεδόν κάθε
 $x + \mathbb{Z} \in A \exists n_1 < n_2 < \dots$ τ.ω. $T_{\alpha}^{n_k}(x + \mathbb{Z}) \in A \quad \forall k \in \mathbb{N}$.
 $= x + n_k \alpha + \mathbb{Z} \in A \quad \forall k \in \mathbb{N}$

$$d_{\mathbb{R}/\mathbb{Z}}(x + n_k \alpha + \mathbb{Z}, \mathbb{Z}) < \varepsilon/2 \quad \forall k \in \mathbb{N}$$

$$= \min_{m \in \mathbb{Z}} |x + n_k \alpha + m| < \frac{\varepsilon}{2} \quad \forall k \in \mathbb{N}$$

$$\text{Επίσης } d_{\mathbb{R}/\mathbb{Z}}(x + n_k \alpha + \mathbb{Z}, n_k \alpha + \mathbb{Z}) = \min_{m \in \mathbb{Z}} |x + n_k \alpha - n_k \alpha + m| =$$

$$= d_{\mathbb{R}/\mathbb{Z}}(x + \mathbb{Z}, \mathbb{Z}) < \varepsilon$$

Από τριγωνική ανισότητα $d_{\mathbb{R}/\mathbb{Z}}(n_k \alpha + \mathbb{Z}, \mathbb{Z}) \leq$
 $\leq d_{\mathbb{R}/\mathbb{Z}}(n_k \alpha + \mathbb{Z}, n_k \alpha + x + \mathbb{Z}) + d_{\mathbb{R}/\mathbb{Z}}(x + \mathbb{Z}, \mathbb{Z}) < \varepsilon$
 άρα $\min_m |n_k \alpha + m| < \varepsilon \quad \forall k \in \mathbb{N}$

Για την 2^η εφαρμογή, θα χρειαστούμε την εξής έννοια:

Ορισμός Στρέβλο σύστημα (skew)

Εστω (X, A, H, T) ένα σ.σ.μ. Εστω (Y, B, ν) ένας χώρος

πιθανότητας και $S: X \times Y \rightarrow Y$ μετρική $A \times B \rightarrow B$ με την ιδιότητα $(Sx) * v = v \quad \forall x \in X$ όπου $Sx: Y \rightarrow Y$ με $Sx(y) = S(x,y)$. Το σύστημα $(X \times Y, A \times B, \mu \times \nu, \tau)$ όπου $\tau(x,y) = (\tau(x), S(x,y))$ είναι ένα σύστημα πο-διατηρεί το μέτρο και τηγεται συνεχώς μίσω

απόδειξη άσκηση

Εφαρμογή 2 $\forall \alpha \in \mathbb{R}, \alpha \neq 0$ η ακολουθία $(\alpha n + n^2 \alpha)_{n \in \mathbb{N}}$ είναι ε-κοντά σε άκρως για άκρως δείκτες η για σχεδόν κάθε B . Έστω $X = Y = \mathbb{R}/\mathbb{Z}, A = B = \text{Borel}(\mathbb{R}/\mathbb{Z}), \mu = \nu = \text{Lebesgue}$

$$\tau_\alpha: X \rightarrow X, \tau_\alpha(x + \mathbb{Z}) = x + \alpha + \mathbb{Z}$$

$$S: X \times Y \rightarrow Y, S((x,y) + \mathbb{Z}^2) = x + y + \mathbb{Z}$$

$$\tau_\alpha((x,y) + \mathbb{Z}^2) = (x + \alpha + \mathbb{Z}, x + y + \mathbb{Z}) = ((x + \alpha, x + y) + \mathbb{Z}^2)$$

$$\tau_\alpha^2((x,y) + \mathbb{Z}^2) = (x + 2 \cdot \alpha + \mathbb{Z}, y + 2x + \alpha + \mathbb{Z})$$

$$\text{Έστω } \tau^n((x,y) + \mathbb{Z}^2) = (x_n, y_n) + \mathbb{Z}^2$$

$$x_{n+1} = x_n + \alpha, \quad y_{n+1} = y_n + x_n \quad \forall n \in \mathbb{N} \cup \{0\} \text{ όπου } x_0 = x, y_0 = y$$

$$\sum_{i=1}^n x_i = \sum_{i=1}^n (x_{n-i} + \alpha) = \sum_{i=0}^{n-1} x_n + n \cdot \alpha \Rightarrow x_n = x_0 + n \cdot \alpha \Rightarrow$$

$$\Rightarrow x_n = x + n \alpha$$

$$\sum_{i=1}^n y_i = \sum_{i=0}^{n-1} y_i + \sum_{i=0}^{n-1} x_i \Rightarrow y_n = y_0 + \sum_{i=1}^{n-1} x_i + x_0 \Rightarrow y_n = y + \left(\sum_{i=0}^{n-1} x_i + n \alpha + x \right)$$

$$\Rightarrow y_n = y + nx + \frac{n(n-1)}{2} \alpha$$

$$\text{αρα } \tau_\alpha^n((x,y) + \mathbb{Z}^2) = (x + n\alpha + \mathbb{Z}, y + n(x - \frac{\alpha}{2}) + \frac{n^2}{2} \alpha + \mathbb{Z})$$

$$\text{Παραρῶν } \alpha = 2\alpha, \quad \tau_\alpha^n((x,y) + \mathbb{Z}^2) = (x + 2n\alpha + \mathbb{Z}, y + n(x - \alpha) + n^2 \alpha)$$

$$A = \{(x,y) + \mathbb{Z}^2 \mid d_{\mathbb{R}/\mathbb{Z}}(y + \mathbb{Z}, \mathbb{Z}) < \varepsilon/2\}$$

$$B = \{(x,y) + \mathbb{Z}^2 \in A \mid \tau^n((x,y) + \mathbb{Z}^2) \in A \text{ για οποια } n\}$$

$$\partial_{\mathbb{R}^2/\mathbb{Z}^2}(B) = \partial_{\mathbb{R}^2/\mathbb{Z}^2}(A) = \varepsilon/2$$

$$\varepsilon = \partial_{\mathbb{R}^2/\mathbb{Z}^2}(B) = \iint_{\mathbb{R}/\mathbb{Z} \times \mathbb{R}/\mathbb{Z}} \mathbb{1}_B((x,y) + \mathbb{Z}^2) d\tau(x + \mathbb{Z}) d\tau(y + \mathbb{Z}) =$$

$$= \int_{y + \mathbb{Z} \in (-\frac{\varepsilon}{2}, \frac{\varepsilon}{2})} \partial_{\mathbb{R}/\mathbb{Z}} \left(\sum_{x + \mathbb{Z} \mid (x,y) + \mathbb{Z}^2 \in B \right) d\tau(y + \mathbb{Z})$$

Συμπεραίνουμε ότι για σχεδόν κάθε $y + \mathbb{Z}$ τ.ω. $d(y + \mathbb{Z}, \mathbb{Z}) < \varepsilon/2$

$$\lim_{\epsilon \rightarrow 0} \{ \exists x \in \mathbb{R} / (x, y) \in \mathbb{R}^2 \cap \mathcal{B} \} = \mathbb{R}$$

Επιλέγουμε ένα τεταίο $y \in \mathbb{R}$. Για οξείον καθε $x \in \mathbb{R}$.
 $z^n((x, y) + \mathbb{R}^2) \in A$ για απείρα n .

$$(x + zn\alpha + \mathbb{R}, y + (x - \alpha)n + n^2\alpha + \mathbb{R}) \in A \text{ για απείρα } n$$

$$\text{δω } \min_{m \in \mathbb{R}} |y + (x - \alpha)n + n^2\alpha + m| < \epsilon/2 \text{ για απείρα } n$$

Επειτα από τριγωνική ανισότητα ότι $\min_{m \in \mathbb{R}} |(x - \alpha)n + n^2\alpha + m| / \epsilon < \delta$ για απείρα n

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2^ο
ΕΡΓΟΔΙΚΟΤΗΤΑ

μαθημα 4^ο
 10/10/18

Προέρχεται από τη φυσική.

Ν σωματίδια, καθε σωματίδιο περιγράφεται από διαύρα στον $\mathbb{R}^6 \approx \underbrace{\mathbb{R}^3}_{\text{θέση}} + \underbrace{\mathbb{R}^3}_{\text{ορμή}}$

Μια κατάσταση του συστήματος είναι ένα σημείο x στον \mathbb{R}^{6N} ($x \in \mathbb{R}^{6N}$ χώρο καταστάσεων). Το σύστημα αν βρίσκεται στην αρχική κατάσταση x σε χρόνο t , βρίσκεται στην κατάσταση $T(x)$ σε χρόνο 2 στη θέση $T(T(x)) = T^2(x)$ κ.ο.κ

Αν μ μέτρο πιθανότητας: $\mu(A)$ είναι η πιθανότητα το σύστημα να βρίσκεται σε μια κατάσταση $x \in A$. Η διατήρηση του μέτρο μ από την T σημαίνει ότι θεωρούμε ότι το σύστημα είναι σε ισορροπία, δηλαδή αν το σύστημα έχει κάποια πιθανότητα $\mu(A)$ να επισκεπτεί σε κατάσταση στο A την χρονική στιγμή n έχει την ίδια πιθανότητα να επισκεπτεί σε κατάσταση στο A τη στιγμή $n+1$. Τα παρατηρήσιμα μεγέθη του συστήματος αντιστοιχούν σε συναρτήσεις $f: X \rightarrow \mathbb{R}$
 π.χ. $f(x) = \text{θερμοκρασία συστήματος στην κατάσταση } x$

Εργαστική Υπόθεση Boltzmann

$$\frac{1}{n} \sum_{i=0}^{n-1} f(T^i(x)) \rightarrow \int_X f(x) d\mu(x)$$

A	$T^{-1}(A) = A^c$
$T^{-1}(A) = A$	

Εδώ ότι $T^{-1}(A) = A$ για κάποιο σύνολο A δεξιάς μέτρας. Τότε αν ξεκινήσουμε από μια κατάσταση $x \in A$, το επόμενο μέτρο θα εξαρτάται μόνο από τις τιμές της f στο A , ενώ το δεξί μέτρο εξαρτάται από όλες τις τιμές της f και άρα δεν μπορεί να γίνει να έχω ισότητα. π.χ. $f = \mathbb{1}_A$

$$A \Delta B = (A \setminus B) \cup (B \setminus A)$$

Ορισμός Έστω (X, \mathcal{A}, μ, T) σ.δ.μ.

- (1) Ένα $A \in \mathcal{A}$ λέγεται απαθώο αν $A = T^{-1}(A)$ και λέγεται μ-σθεδόν απαθώο (απαθώο μοσφι) αν $\mu(A \Delta T^{-1}(A)) = 0$
- (2) Μια συνάρτηση $f: X \rightarrow \mathbb{C}$ λέγεται απαθώα αν $f = f \circ T$ και λέγεται μ-σθεδόν απαθώα αν $f = f \circ T$ μ-σ.π.

Ορισμός Ένα σ.δ.μ. (X, \mathcal{A}, μ, T) λέγεται ερχοδικό αν κάθε απαθώο σύνολο έχει μέτρο 0 ή 1, δηλ. $A \in \mathcal{A}$ και $A = T^{-1}(A) \Rightarrow \mu(A) \in \{0, 1\}$.

Παρατηρήσεις (1) $T^{-1}(A \Delta B) = T^{-1}(A) \Delta T^{-1}(B)$

πράγματι, $T^{-1}(A \Delta B) = T^{-1}(A \cap B^c) \cup T^{-1}(A^c \cap B) =$
 $= (T^{-1}(A) \cap T^{-1}(B^c)) \cup (T^{-1}(A^c) \cap T^{-1}(B)) = (T^{-1}(A) \cap (T^{-1}(B))^c) \cup ((T^{-1}(A))^c \cap T^{-1}(B))$
 $= T^{-1}(A) \Delta T^{-1}(B)$

(2) $|\mu(A) - \mu(B)| \leq \mu(A \Delta B)$, $\forall A, B \in \mathcal{A}$.

πράγματι, $A \Delta B = A \cup B \setminus A \cap B \Rightarrow \mu(A \Delta B) = \mu(A \cup B) - \mu(A \cap B)$
 $|\mu(A) - \mu(B)| = \max\{\mu(A), \mu(B)\} - \min\{\mu(A), \mu(B)\} \leq$
 $\leq \mu(A \cup B) - \mu(A \cap B) = \mu(A \Delta B)$

Πρόταση Έστω (X, \mathcal{A}, μ, T) ένα σ.δ.μ. Τα εξής είναι ισοδύναμα:

- (1) Το σύστημα είναι ερχοδικό
 (2) Αν $A \in \mathcal{A}$ μ-σθεδόν απαθώο, τότε $\mu(A) \in \{0, 1\}$
 (3) Αν $A \in \mathcal{A}$ με $\mu(A) > 0$ έχουμε $\mu\left(\bigcup_{n=1}^{\infty} T^{-n}(A)\right) = 1$

(4) Αν $A, B \in \mathcal{A}$ είναι τ.μ. $\mu(A)\mu(B) > 0$ τότε υπάρχει $n \in \mathbb{N}$ τ.ω. $\mu(A \cap T^{-n}(B)) > 0$

απόδειξη

(1) \Rightarrow (2). Έστω $A \in \mathcal{A}$ με $\mu(A \Delta T^{-1}(A)) = 0$. Θα έχουμε σύνολο A_{∞} τ.ω. $\mu(A \Delta A_{\infty}) = 0$ και $T^{-1}(A_{\infty}) = A_{\infty}$.

Ορίζουμε $A_m = \bigcup_{n=1}^m T^{-n}(A)$, $m \in \mathbb{N} \cup \{0\}$ και θέτουμε $A_{\infty} = \bigcap_{m=1}^{\infty} A_m =$

$= \limsup_n T^{-n}(A)$. Ανάσφι A_{∞} είναι τα $x \in X$ που επισκεπτόνται το A άπειρες φορές.

$x \in A_{\infty} \Leftrightarrow T^n(x) \in A$ για άπειρα $n \Leftrightarrow \exists n_1 < n_2 < \dots$ τ.ω. $T^{n_i}(x) \in A$

$\forall h \in \mathbb{N} \Rightarrow \exists m_1 < m_2 < \dots$ τ.ω. $T^{m_h}(T(x)) \in A \quad \forall h \in \mathbb{N}$

εναλτος τροπος: $T^{-1}(A_m) = A_{m+1} \quad \forall m \in \mathbb{N} \cup \{\infty\}$

$$T^{-1}(A_\infty) = \bigcap_{m=1}^{\infty} A_m \subseteq A_\infty$$

Επειδι $A_m \supseteq A_{m+1} \quad \forall m$ εχουμε τελευτα οτι $\bigcap_{m=1}^{\infty} A_m = \bigcap_{m=0}^{\infty} A_m = A_\infty$

Ταρα αποδεικνουμε οτι $\mu(A_\infty \Delta A) = 0$.

λοχυρισμος 1: $A \Delta T^{-n}(A) \subseteq \bigcup_{k=0}^{n-1} T^{-k}(A) \Delta T^{-(k+1)}(A)$

αποδειξη: Αν $x \in A \Delta T^{-n}(A)$ τοτε $\underbrace{(x \in A \text{ και } x \notin T^{-n}(A))}_{1^{\text{η}} \text{ περιπτωση}} \vee \underbrace{(x \in A^c \text{ και } x \in T^{-n}(A))}_{2^{\text{η}} \text{ περιπτωση}}$

Στην $1^{\text{η}}$ περιπτωση: οριζουμε k να ειναι ο μικροτερος μη αρνητικος ακριβως τ.ω. $T^k(x) \in A$ και $T^{(k+1)}(x) \notin A$. Τετοιο k υπαρχει και $0 \leq k \leq n$ και τοτε $x \in T^{-k}(A) \cap T^{-(k+1)}(A^c) \subseteq T^{-k}(A) \Delta T^{-(k+1)}(A)$.

Στην $2^{\text{η}}$ περιπτωση: οριζουμε k να ειναι ο μικροτερος μη αρνητικος ακριβως τ.ω. $T^k(x) \notin A$ και $T^{(k+1)}(x) \in A$. Τετοιο k υπαρχει και ειναι $0 \leq k \leq n$ και τοτε $x \in T^{-k}(A^c) \cap T^{-(k+1)}(A) \subseteq T^{-k}(A) \Delta T^{-(k+1)}(A)$.

πορισμα λοχυρισμο 1: $\mu(A \Delta T^{-n}(A)) = 0 \quad \forall n \in \mathbb{N}$

προσβα, $\mu(A \Delta T^{-n}(A)) \leq \sum_{k=0}^{n-1} \mu(T^{-k}(A) \Delta T^{-(k+1)}(A)) =$

$$= \sum_{k=0}^{n-1} \mu(T^{-k}(A \Delta T^{-1}(A))) = n \cdot \mu(A \Delta T^{-1}(A)) \stackrel{\text{Ακ-ορισμ. αυδιοικτου}}{=} n \cdot 0 = 0$$

Αρα $\mu(A \Delta T^{-n}(A)) = 0 \quad \forall n \in \mathbb{N} \cup \{\infty\}$

λοχυρισμος 2 $A \Delta A_m \subseteq \bigcup_{n \leq m} (A \Delta T^{-n}(A))$

αποδειξη $A \Delta A_m = (A^c \cap A_m) \cup (A \cap A_m^c)$

$$A^c \cap A_m = A^c \cap \bigcup_{n \leq m} T^{-n}(A) = \bigcup_{n \leq m} A^c \cap T^{-n}(A) \subseteq \bigcup_{n \leq m} (A \Delta T^{-n}(A))$$

$$A \cap A_m^c = A \cap \bigcap_{n \leq m} T^{-n}(A^c) \subseteq A \cap T^{-n}(A^c) \quad \forall n \leq m \subseteq A \Delta T^{-n}(A^c) \quad \forall n \leq m$$

$$\subseteq \bigcup_{n \geq 1} A \Delta T^n(A^c)$$

Πορίσμα 1 (αποφύλαξη 2)

$$\mu(A \Delta A_m) \leq \sum_{n \geq 1} \mu(A \Delta T^n(A)) = 0 \Rightarrow \mu(A \Delta A_m) = 0$$

$$A_m \downarrow A_\infty \Rightarrow A_m \cap A^c \downarrow A_\infty \cap A^c \Rightarrow \mu(A_m \cap A^c) \rightarrow \mu(A_\infty \cap A^c)$$

$$A_m \downarrow A_\infty \Rightarrow A_m^c \uparrow A_\infty^c \Rightarrow A_m^c \cap A \uparrow A_\infty^c \cap A \Rightarrow \mu(A_m^c \cap A) \rightarrow \mu(A_\infty^c \cap A)$$

$$\begin{aligned} \mu(A \Delta A_m) &= \mu(A_m \cap A^c) + \mu(A_m^c \cap A) \rightarrow \mu(A_\infty \cap A^c) + \mu(A_\infty^c \cap A) = \\ &= \mu(A \Delta A_\infty) \quad \text{Έπεται ότι } \mu(A \Delta A_\infty) = 0 \end{aligned}$$

Έχουμε $A_\infty = T^{-1}(A_\infty)$ και άρα $\mu(A_\infty) \in \{0, 1\}$. Επίσης $\mu(A \Delta A_\infty) = 0$ άρα $\mu(A) \in \{0, 1\}$

(2) \Rightarrow (3). Έστω $A \in \mathcal{A}$ με $\mu(A) > 0$. Ορίζουμε $B = \bigcup_{n=1}^{\infty} T^{-n}(A)$

$$\text{Έχουμε ότι } T^{-1}(B) = \bigcup_{n=2}^{\infty} T^{-n}(A) \subseteq B$$

$$\text{Επίσης } \mu(T^{-1}(B) \Delta B) = \mu(B \setminus T^{-1}(B)) = \mu(B) - \mu(T^{-1}(B)) = 0$$

Επομένως από (2) $\mu(B) \in \{0, 1\}$. Όμως $\mu(B) \geq \mu(T^{-1}(A)) = \mu(A) > 0$.

Άρα $\mu(B) = 1$.

(3) \Rightarrow (4): Έστω $A, B \in \mathcal{A}$ με $\mu(A)\mu(B) > 0$. Από (3) $\mu\left(\bigcup_{n=1}^{\infty} T^{-n}(B)\right) = 1$
Έπεται ότι $\mu\left(A \cap \bigcup_{n=1}^{\infty} T^{-n}(B)\right) = \mu(A)$

$$\mu\left(A \cap \bigcup_{n=1}^{\infty} T^{-n}(B)\right) = \mu\left(\bigcup_{n=1}^{\infty} (A \cap T^{-n}(B))\right) \leq \sum_{n=1}^{\infty} \mu(A \cap T^{-n}(B))$$

Από $\sum_{n=1}^{\infty} \mu(A \cap T^{-n}(B)) \geq \mu(A) > 0$. Άρα $\exists n$ τ.ω. $\mu(A \cap T^{-n}(B)) > 0$.

(4) \Rightarrow (1). Έστω $A \in \mathcal{A}$ τ.ω. $A = T^{-1}(A)$. Τότε $A = T^{-n}(A) \forall n \in \mathbb{N}$.

Από το (4) (εάν A \cup A^c και B \cup A) έχουμε ότι $\mu(T^{-n}(A) \cap A^c) > 0$ για κάποιο n .

$\Leftrightarrow \mu(A)\mu(A^c) > 0$. Αν υποθέσουμε ότι $\mu(A) > 0$ και $\mu(A^c) > 0$ δηλ $\mu(A) < 1$ τότε έχουμε άτοπο. Έπεται ότι $\mu(A) \in \{0, 1\}$.

Παραδείγματα

1) Δείξαμε ότι αν $T^{-1}(A) \subseteq A$ τότε $\mu(A \Delta T^{-1}(A)) = 0$ δηλ A είναι μ -οξείων αναλλοίωτο. Ισχύει επίσης ότι αν $A \subseteq T^{-1}(A)$ τότε παλι $\mu(A \Delta T^{-1}(A)) = 0$.

2) Το (3) της προτάσης μπορεί να γίνει πιο ισχυρό. Αν το σύστημα είναι ερгодικό και $A \in \mathcal{A}$ με $\mu(A) > 0$ τότε $\mu\left(\bigcap_{m=1}^{\infty} \bigcup_{n=1}^m T^{-n}(A)\right) = 1$

απόδειξη

$A_m = \bigcup_{n=m}^{\infty} T^{-n}(A)$, $m \in \mathbb{N}$. Τότε $T^{-1}(A_m) = A_{m+1} \subseteq A_m$.

από την προηγούμενη παρατήρηση το A_m είναι οξείων αναλλοίωτο και από ερгодικότητα έχει μέτρο 0 ή 1. Ομως $\mu(A_m) \geq \mu(T^{-m}(A)) = \mu(A) > 0$ άρα $\mu(A_m) = 1 \forall m$. Άρα $\mu\left(\bigcap_{m=1}^{\infty} A_m\right) = 1$

πρόταση Έστω (X, \mathcal{A}, μ, T) σ.δ.μ.

(1) Αν το σύστημα είναι ερгодικό, τότε κάθε μ -οξείων αναλλοίωτη συνάρτηση είναι σταθερή σχεδόν παντού.

(2) Αν ισχύει ότι κάθε μ -οξείων αναλλοίωτη $f \in L^{\infty}(X, \mathcal{A}, \mu)$ είναι σταθερή σχεδόν παντού τότε το σύστημα είναι ερгодικό.

απόδειξη (2) Πάιρνουμε $f = \mathbb{1}_A$ για $A \in \mathcal{A}$ αναλλοίωτο. Τότε:

$f \circ T = \mathbb{1}_A \circ T = \mathbb{1}_{T^{-1}(A)} = \mathbb{1}_A = f$ Άρα η f σταθερή σ.π. α.α. $f = 1$ σ.π. ή $f = 0$ σ.π. Άρα $\mu(A) = 1$ ή $\mu(A) = 0$. Άρα κάθε αναλλοίωτο σύνολο έχει μέτρο 0 ή 1 και άρα το σύστημα είναι ερгодικό.

(1) Έστω ότι το σύστημα είναι ερгодικό και έστω f μια μετρήσιμη μ -οξείων αναλλοίωτη συνάρτηση θεωρούμε πραγματικά και φανταστικά μέρη βλέπουμε ότι αρκεί να θεωρήσουμε μόνο πραγματικές συναρτήσεις.

Έστω $f: X \rightarrow \mathbb{R}$ μετρήσιμη τ.ω. $f = f \circ T$ μ -σ.π. Ορίζουμε το

$F_t = \{x \in X \mid f(x) \leq t\} = f^{-1}((-\infty, t])$ για $t \in \mathbb{R}$.

Τότε $\mu(F_t \Delta T^{-1}(F_t)) = 0$. Άρα F_t μ -οξείων αναλλοίωτο $\xrightarrow{\text{προηγούμενη πρόταση}} \mu(F_t) \in \{0, 1\}$ $\forall t$

Πράγματι, $F_t \Delta T^{-1}(F_t) \subseteq \{x \in X \mid f(x) \neq f(Tx)\}$

Η $t \mapsto \mu(F_t)$ είναι αύξουσα και συνεχής από δεξιά.

Ορίζουμε $c = \sup\{t \in \mathbb{R} \mid \mu(F_t) = 0\}$. Τότε $f(x) \leq c$ μ -οξείων παντα

Επειδή $\mu(F_c) = 1$

Επίσης $\mu(\{x \mid f(x) < c\}) = 0$. Πράγματι $\{x \mid f(x) < c\} = f^{-1}((-\infty, c)) =$

$$= \bigcup_{n=1}^{\infty} \{x \mid f(x) \leq c - \frac{1}{n}\} = \bigcup_{n=1}^{\infty} f^{-1}(-\infty, c - \frac{1}{n}]$$

$$\text{Αρα } \mu(\{x \in X \mid f(x) < c\}) = \lim_{n \rightarrow \infty} \mu(f^{-1}(c - \frac{1}{n})) = \lim_{n \rightarrow \infty} 0 = 0$$

Επεται ότι $f(x) = c$ μ -σ.σ. Πρέπει να δείξουμε επίσης ότι $c \in \mathbb{R}$
 Πράγματι, $\mu(F_n) \rightarrow \mu(\bigcup_{n=1}^{\infty} F_n) = \mu(\{x \in X \mid f(x) < \infty\}) \stackrel{\text{εξαρτησικη}}{=} 1$

άρα $\mu(F_n) = 1 > 0$ για κάποιον n και τότε $c \leq n$.

Όμοια $\mu(F_n) \rightarrow 0$. Αρα υπάρχει $n \in \mathbb{N}$ τ.ω. $\mu(F_n) < 1$ και
 άρα $\mu(F_n) = 0$ και άρα $c \geq n$.

Πόρισμα Έστω (X, \mathcal{A}, μ, T) δ.δ.μ και $p \in [1, +\infty]$

Αν κάθε μ -σχεδόν αναλλοίωτη $f \in L^p(X, \mathcal{A}, \mu)$ είναι

Μαθημα 5°
15/10/18

σταθερή μ -σχεδόν παντού, τότε το σύστημα είναι ερгодικό

Απόδειξη Έστω $p \in [1, +\infty]$. Τότε $L^\infty(X, \mathcal{A}, \mu) \subseteq L^p(X, \mathcal{A}, \mu)$

Επειδή $\mu(X) < \infty$. Έστω $f \in L^\infty(X, \mathcal{A}, \mu)$ που είναι μ -σχεδόν αναλλοίωτη

Τότε $f \in L^p(X, \mathcal{A}, \mu)$ και από υποθέση $f = \text{σταθερή } \mu$ -σχεδόν παντού

Από προηγούμενη πρόταση το σύστημα είναι εргодικό.

Πρόταση $\forall f \in L^2(\mathbb{T})$ έχουμε ότι $f \stackrel{L^2}{=} \sum_{n \in \mathbb{Z}} \hat{f}(n) e_n$,

$$\text{όπου } \hat{f}(n) = \langle f, e_n \rangle = \int_{\mathbb{T}} f(t) e^{-2\pi i n t} dt, \quad e_n(t) = e^{2\pi i n t}, \quad n \in \mathbb{Z}$$

Γενικά, $\forall n \in \mathbb{N}$, $\forall f \in L^2(\mathbb{T}^n)$ $f \stackrel{L^2}{=} \sum_{m \in \mathbb{Z}^n} \hat{f}(m) e_m$,

$$\text{όπου } e_m(t) = \exp(2\pi i \langle m, t \rangle), \quad m \in \mathbb{Z}^n, \quad t \in \mathbb{T}^n$$

$$\text{και } \hat{f}(m) = \langle f, e_m \rangle = \int_{\mathbb{T}^n} f(t) e^{-2\pi i \langle m, t \rangle} dt$$

Παραδείγματα

1) (α) σφαίρις του κύκλου

$$X = \mathbb{T}, \quad \mathcal{A} = \mathcal{B}(\mathbb{T}), \quad \mu = \hat{\mu}_{\mathbb{T}}, \quad T(x) = x + \alpha \pmod{1} \quad (\text{γ' } T(\mathbb{Z}) = e^{2\pi i \alpha} z$$

για $z \in \mathbb{S}$). Το σύστημα (X, \mathcal{A}, μ, T) είναι εргодικό $\Leftrightarrow \alpha \in \mathbb{R} \setminus \mathbb{Q}$